

SLOVANOVINY

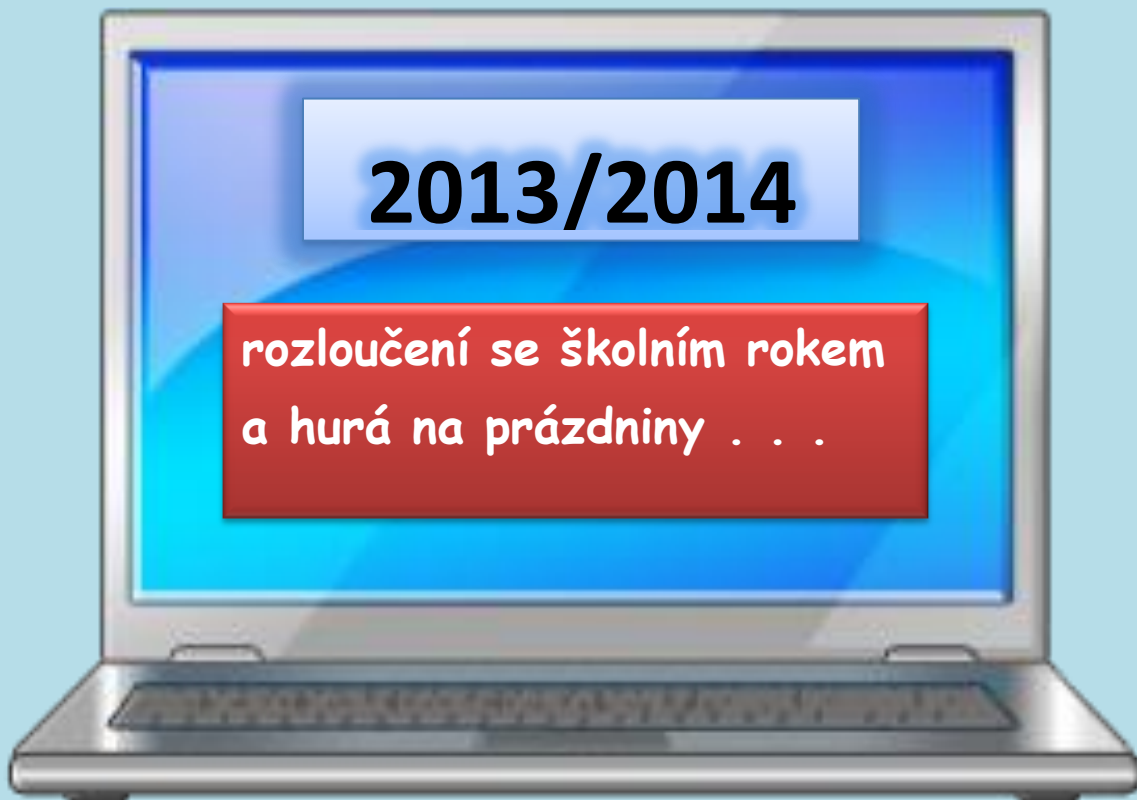
- **žákovské práce**

ze Slovanu

školní rok
2013/2014
končí

2013/2014

rozloučení se školním rokem
a hurá na prázdniny . . .

Pavel Zajíček, IX. C

Nevíš, kdo je tvým přítelem, dokud se s tebou neprolomí led.

Každý z nás máme přátele a každý z nás znal někoho, kdo se tvářil jako přítel, ale jakmile šlo do tuhého, tak dělal, že vás nezná a nikdy vás neviděl. Nemám pravdu? A proto se spolu se mnou zamyslete nad tím, zda je lepší mít hodně přátel, které jste viděli jen párkrát za život, nebo mít přátele, se kterými se znáte jako se svou rodinou?

Jak poznat přítele, který vás neodepíše za jednu špatnou věc? Dobrý přítel není jen ten, co ti pomůže, něco půjčí, ať už to jsou věci či peníze, ale je to ten, co tě podpoří vlídným slovem, rozveselí tě. Přítel nám řekne do očí pravdu, i když se nám to zrovna nelíbí. Dobrého přítele poznáme až v nouzi. Opravdový přítel nikdy neodmítne pomoci druhému, protože právě nemá čas, nebo se mu to zrovna nehodí. I já jsem pomáhal svému příteli ve škole s nově probíraným učivem, nebo se zapojením počítače. Přátelství někdy vzniká už v dětství a vydrží až do dospělosti. Možná se některá přátelství rozpadnou, protože začneme novou etapu v našem životě. Čeká nás studium na středních školách. Získáme nové kamarády.

Právě tak jak o tom zpívá v písničce Michal David: „Pár přátel stačí mít, co umí za to vzít a nepřestanou hrát, když nemáš chuť se smát.“

Na závěr mého zamyšlení bych rád napsal, že jsem rád, že mám hodně kamarádů a pár přátel, kteří mě nezradí a pomohou mi, „když se se mnou prolomí led.“

Šimon Hamala, VI. C

Jak jsem si dělal řidičský průkaz

V životě dospívajícího chlapce je hodně věcí, které z něj dělají muže. První rande, první mejdan, první kocovina, první cigareta, potajmu vykouřená o přestávce na záchodě a řidičský průkaz. Řidičský průkaz jsem si dělal u autoškoly ESO. Testy, které jsem před první jízdou musel udělat, jsem zvládnul na pátý pokus. Instruktor nevypadal, že by se na jízdu se mnou těšil. Vzadu na sedadle měl totiž ceduli: „Zachraňte mě někdo! Auto řídí osel!“ „Chuligáni, darebáci, ještě někoho zabijete“, křičela na nás stará paní. Instruktor vystoupil z auta a jemně paní upozornil, že jsem ještě ani nenastartoval motor. Já jsem byl se svou jízdou spokojen, i když instruktor tvrdil pravý opak. Ale já bych to tak černě neviděl. Levé přední světlo se dá dokoupit a zelená kapota se dá sehnat za tmy na vrakovišti. Také říkal, že nad tím, že jsem přejel pár lidem na přechodech nohu, je schopen přimhouřit oko, ale že jsem přejel nohu i jemu, tak to překousnout prý nezvládne. Druhý den jsem opět měl průšvih. Vyjel jsem totiž dřív, než instruktor sedl do auta. Zjistil jsem to, až když jsem narazil do sloupu. A navíc mi bylo divné, že za jízdy neslyším vyděšené funění. Když přiběhl rudý instruktor, seřval mě a řekl, že pro dnešek mám konec. Třetí den jsme vyjeli na okresky. V jedné obci, která byla ve svahu, musel instruktor na malou a já zapomněl zatáhnout ruční brzdu a sjel jsem do obce. Instruktor přiběhl, seřval mě tak, až si vyřval hlasivky. Nevím, proč řval, auto jsem pěkně zaparkoval do autobusové čekárny. Pravda je, že bylo poledne a čekárna byla plná lidí. Ale to byste nevěřili, co ty Fabie na rozdíl od lidského těla vydrží. Nikomu v čekárně se zaplať pánbů, nic nestalo. Akorát jedna babička omdlela. Přivolaní lékaři se jí snažili obživit tím, že nad ní mávali rukama a používali zaklínadlo: „Vstávej, babičko, venku svítí sluníčko“. Když se instruktorovi vrátil hlas, sednul do auta a chtěl mi na oplátku přejet nohu. Ale netrefil se a omylem přejel stařenku, která stále ležela na chodníku. Třetí den jsem zase přišel, ale to už mi instruktor řekl, že takovému oslovi řidičský průkaz nikdy nevydá. Nu co, nezbyvá mi nic jiného, než jezdit pořád do práce na tříkolce.

Patrik Trampota, VI. B

Naše fotbalová třída

*Naše třída, sportovci,
tady chodit vždycky chcí.
Ve škole se učíme,
raději však cvičíme.*

*Hrajem hokej, běháme,
porazit se nedáme.
Fotbal hrajem nejvíc,
turnaj každý měsíc.*

*Na tréninku makáme,
nikdy se neflákáme.
Kopačky a dresy
máme jako Messi.*

*Na zeleném trávníku,
nestrpíme paníku.
Chceme pěkně fotbal hrát
a soupeřům góly dát.*

Barbora Sochorová, VI. B

Vysavač

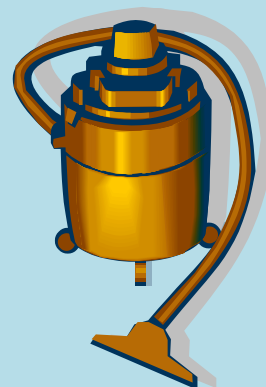
Když do zdířky nožky strčím,
hrčím, vrčím, skučím, fučím.
Až se všichni třesou strachem.
Čím se živím - přece prachem.

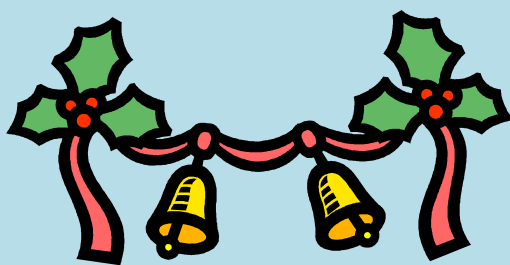
Beru sílu z elektřiny,
nebojím se žádné špíny.
Věrně a rád sloužím vám.
Co kdo ztratí - posbírám.

Po kobercích zvolna jedu,
očistím je prachem šedé.
Co kde najdu, do mě vletí.
Už mám břicho plné smetí.

Po čem často jezdívám, rozvaluje se.

At' je horko, nebo sněží,
nikam nejde,
doma leží.

Aforismy Šárky Janečkové, IX. D

Český jazyk u nás slouží k jedné jediné věci, kterou je podpis.

Díky matematice si dokážeme spočítat, že na raketové boty a cestu do vesmíru rozhodně nemáme.

Znalost angličtiny je nutná při hraní počítačových her. A konkrétní slovíčko? Play.

Přírodopis je velmi užitečný, díky němu víme, že když nám z nohy trčí kost, něco rozhodně není v pořádku.

Dějepis postačí k zapamatování si vlastního data narození.

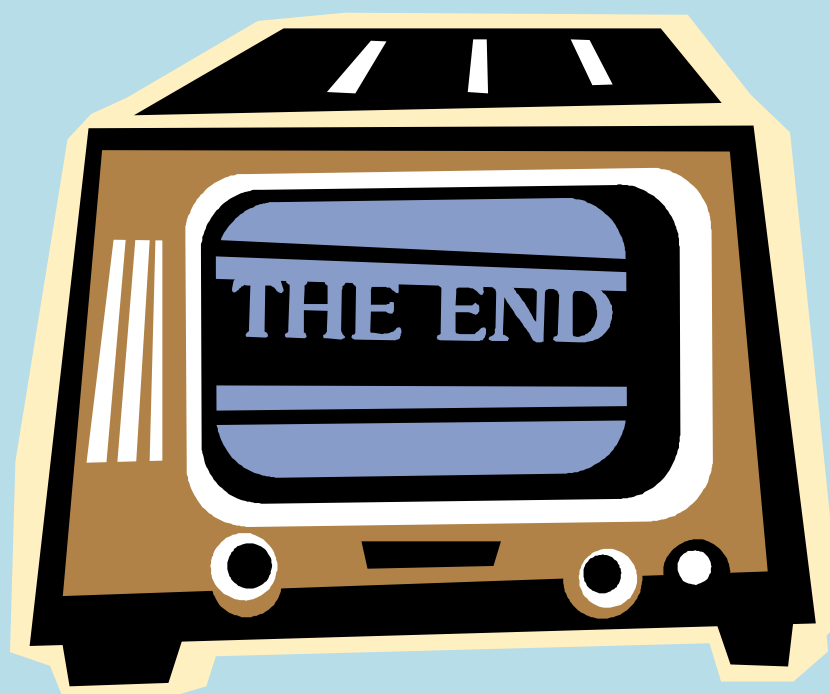
Z fyziky víme to, že když padáme, tak jediné a přímo dolů.

K čemu že se nám hodí zeměpis? Potřebujeme znát svou adresu, nemyslíte?

A chemie? To je složitá alchymie.

Slovanoviny
květen/červen 2014

**Na shledanou v novém školním
roce 2014/2015**